

РЪДИАРД КИПЛИНГ ЗАКОНЪТ НА ДЖУНГЛАТА

Превод от английски: Стоян Медникаров, —

chitanka.info

ЗАКОНЪТ НА ДЖУНГЛАТА [0]

*Това е Законът на джунглата
— по-стар от*

небесната твърд;

*Със него Вълкът ще владее; без
него — делът му е Смърт.*

*Подобно лиана, Законът се вие
и сплита така;*

*Вълкът е с Глутницата силен,
Глутницата —*

силна с Вълка.

*До блясък се мий ежедневно; пий жадно, но с
мярка пийни!*

*Нощта е за лов — не забравяй! Денят е за сън —
запомни!*

*Чакалът край Тигъра хленчи — Вълче, не поглеждай
натам!*

*Вълкът е Ловец — запомни го! Убивай си плячката
сам!*

Не влизай във разпра с Царете — Багира, Балу и Шир хан!^[1]

Не джафкай край Хати Мъдреца; почитай добрия Глиган!

Когато Глутница с Глутница се срещне — легни и постой:

Водачите нека говорят — не бързай да скачаш за бой!

Уреждаш ли сметки със свои — идете сами, настрана,

че често се включват и други и почва позорна война.

Изрови ли своя бърлога, в Дома на Вълка занаяпред не влиза дори и Водачът, ни даже самия Съвет.

Домът му е негова крепост. Но щом във Съвета решат,

че твърде небрежно е правен — веднага го сменя Вълкът.

Не вий сред гората, когато убиеш преди полунощ — че братята дебнат наблизко и техният Лов ще е лош.

За теб и за своите малки — убивай във своя обсег.

Но не за наслада!... И нивга — и седем по „нивга“ — Човек!

Отнемеш ли плячка от по-слаб, недей я оглозгва докрай:

съгласно Закона — главата и цялата кожа му дай!

Глутничата плячка е обща. Иди и наяж се добре.

Но който примъкне от нея в бърлогата — той ще умре.

*В Глутницата Вълчата плячка е лична. Вълкът е
убил —
и друг не яде от месото, когато не е разрешил.*

*Храната и правото „ИСКАМ“ е право на Малкия
вълк.
Когато Вълчето е гладно, да дава — за всеки е дълг.*

*Бърлогата с правото „ГРИЖА“ е право на майката.
Щом
поиска за своите малки — доставя се в нейния дом.*

*Ловът и „СЕМЕЙНОТО ПРАВО“ е дълг на Бащата.
Вълкът
в Лова е свободен. Единствен Съветът го вика на
съд.*

*Водачът е силен и мъдър, и ловък, и страшен във
бой...*

*Това са законите. Те са и много, и малко, но знай:
И плът на Закона, и кръв е — едно: „ПОДЧИНИ*

СЕ

ДОКРАЙ!“

[0] За пръв път се печата в „A Victorian Antology“ (1895) под заглавието „Законът на вълците“, след това, заедно с разказа „Как дойде страхът“ във „Втора книга за Джунглата“ (1895). ↑

[1] „...Багира, Балу и Шир Хан“ — Пантерата Багира, Мечката Балу и Тигърът Шир Хан са главните герои в „Книга за Джунглата“, наред със слона Хати. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.